Ştiința și Intangibilul

On Ianuarie 11, 2015

Realizează o extindere a cunoașterii științifice, asigurând regenerarea continuă a mentalității specifice superiorității.

Puteam eu oare să mă încred în plăsmuirile unei lumi inexistente, să plutesc cu gândul deasupra limitelor omenești? Puteam eu oare să-mi impun convingerile, îmboldit de forța înălțătoare a unor reflecții angrenate într-un imaginar transcendent, pe care numai un creator universal le poate asambla în plan metafizic? Cum, eu care mă credeam îndrumat de o mână nevăzută, asemenea unui cugetător care nu se limitează la ceea ce cunoaște ci la ceea ce înțelege, eu să îndrăznesc să mă armonizez cu ordinea internă a universului fără să-mi neg existența?

Mi se părea că mă uit într-o oglindă, încercând să definesc universul prin imaginea mea reflectată într-o infinitate de unghiuri, tot așa cum Dante Alighieri a construit în mintea lui abisul, făurind epopeea spectrelor. Asta echivala cu fragmentarea întregii mele ființe în mici părticele, posibile doar prin integrarea conștiinței într-un soi de supra-conștiință care deschidea totul în fața mea, revelând adevărurile pe care se edifica întreaga materie. Însemna să accept apartenența mea la universalitate. Putea oare cineva să înțeleagă întinderea sacrificiului pe care îl făceam?

Alexandre Dumas își surprindea la un moment dat personajul: *„ Închipuiește-ți că stăpânul suprem, după ce a creat lumea, după ce a fertilizat haosul, s-ar fi oprit la a treia parte din opera sa... Şi închipuiește-ți că, după ce a pregătit totul, după ce a plămădit totul, după ce a fecundat totul, în momentul când să-și admire opera, Dumnezeu ar fi stins soarele și ar fi zvârlit cu piciorul lumea în noaptea veșnică. "*

Aceste vorbe erau pentru mine o adevărată cumpănă de ape între două prăpăstii - știința și intangibilul, două maluri de pământ dezvoltând un câmp de forțe propulsatoare spre înălțimi încă necucerite, drumul și destinul meu. Demoralizat, realizasem încă o dată că mă găseam în fața unei geometrii complicate a cărei semnificație îmi scăpa, în fața unei alcătuiri incomprehensibile. Fără să pot discerne dacă era vorba despre căutări ale cunoașterii sau ale spațiului și timpului. O adevărată provocare pe tărâmul metafizicii.

Leadership: Poți să dezvolți o nouă direcție de abordare a științei printr-un sacrificiu de ajustare a percepțiilor despre existență, lume și realitate, încât să devii mai mult decât ți-ai fi putut imagina că vei deveni vreodată?

Cunoașterea cea mai înaltă pe care o poate cineva poseda, prin exercitarea unei voințe programate de a construi o nouă abordare a adevărurilor despre viață, într-un mod în care să nu se reducă amprenta sa asupra lumii, se dobândește prin experiența trăirii „întregului", prin evadarea în fantastic și miraculos. La fel cum pentru un pictor o culoare nu este mai utilă decât alta, pentru musician, un sunet decât altul, tot așa spațiul care îi conferă omului de știință o evidentă unicitate este cuprins între fluxul gândirii, al conștiinței sau al existenței subiective și încercarea de a discerne o semnificație în orice situație.

Un anumit tip de infantilism păstrat constant, o ușoară nebunie instalată în interiorul granițelor gândirii, *a must-see that becomes a must-have* , în dependență directă cu interesul pentru un anumit domeniu precum și cât de mult il acoperă, toate acestea permit o parcurgere mai ușoară a drumului spre leadership. O nouă direcție de abordare a științei se obține printr-un sacrificiu de ajustare a percepțiilor despre existență, ceea ce înseamnă să extragi o semnificație mult mai amplă din modul prin care selectezi, organizezi și interpretezi

informațiile receptate din mediul înconjurător cu ajutorul trăirilor cele mai intense, a imaginației, a intuiției, a acțiunii și a consecințelor ei.

Existența, văzută prin prisma științei, poate fi o formă de manifestare a relațiilor dintre trăiri și evenimente puse într-o singură idee, un efort de coordonare a unei multitudini de explicații oferite procesului și dinamicii unei gândiri împărtășite. Iar intangibilul reprezintă totalitatea a ceea ce încă nu ai asimilat la nivel de cunoaștere, încât să produci o schimbare în materie de exprimare prin creație.

Dificultății abordării științei care întrunește condițiile de a deține „adevărurile adânci", din perspectiva cunoașterii bazate pe convingeri reformatoare, i se poate imprima o direcție de aprofundare a existenței și a lumii, create după un tipar personalizat. Dar asta numai printr-un sacrificiu de ajustare a percepțiilor despre realitate, numai prin încercări continue de generare a unor reflecții vizavi de ce înseamnă de fapt „a fi" într-un anumit segment de timp.

Leadership: Poți să-ți menții o atitudine de superioritate prin intermediul unei activități indispensabile procesului creativ, încât focalizarea conștiinței și a existenței tale să meargă spre ideal și spre Absolut?

Leadershipul are drept criteriu de distincție față de alte domenii de activitate consecințele care decurg din convingerile individului, și prin aceasta asigură regenerarea continuă în viitor a mentalității specifice superiorității, una de tip *„ Închipuiește-ți că stăpânul suprem "*. Or ideea de superioritate vizează, prin construcția de decoruri și teme alese de inspirație, tocmai încununarea unei opere de mare complexitate, acea recunoaștere a trecutului, a prezentului și a viitorului dedicate atingerii unui ideal de tipul „toate-într-unul", reunind o diversitate de reflecții, cercetări, exerciții de gândire, opinii critice, etc.

Dacă reușești să te upgradezi până la nivelul de predictibilitate al unui cugetător care nu se limitează la ceea ce cunoaște ci la ceea ce înțelege prin „îndoieli", scormonind mai adânc în miezul unor aspecte particulare ale realității, abia atunci te vei putea apropia de desăvârșirea ideală a omului care își grăbește transformarea de la statutul de observator la statutul de la "gândire superioară".

Iar numai un asemenea om își poate justifica rațiunea de a fi, asumându-și consecințele însușirii unor adevăruri nespuse, încorporării unei varietăți de experiențe și unor noi modalități de gândire care i se potrivesc. Numai un asemenea om își poate pune potențialul de integrare a conștiinței într-un soi de supra-conștiință, în slujba plămădirii unei noi identități. Numai un asemenea om va putea aduce o contribuție importantă la dezvoltarea științei de a fundamenta o legătură între existență și leadership.

Absolutul este cea mai înaltă formă de cunoaștere la care aspiră un creator dornic să-și împărtășească perspectiva și viziunea asupra a ceea ce i se poate întâmpla într-o zi din viață, prin micile felii de inspirație ce decurg dintr-o realitate care parcă refuză să se lase descifrată.

Știința și Intangibilul aduc în prim plan cele două laturi ale formării omului ce aspiră la o cunoaștere mai profundă. Prima este latura obiectivă, care se realizează prin intenția de a intra în legătură cu o putere superioară, suportând deschiderea mentalității spre o pricepere mai adâncă a lumii, a vieții și a realității. Cealaltă este latura subiectivă, care ține de tendința omului spre individualizare, spre conștientizarea adevăratului sine, creativ.

Source: https://neculaifantanaru.com/stiinta-si-intangibilul.html